

48

ЗА ХРИСТОВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ

среднощния мрак¹, в началото на неделния ден, станало славното Христово Възкресение. С Божествената Си сила Господ Иисус Христос оживил Своего мъртво тяло и възкръснал. Като славен Победител на смъртта Той излязъл от запечатания гроб², без да отваля камъка от входа на пещерата. Божествената светлина на Възкресението останала невидима за римските воени езичници и те продължили да палят празния гроб.

Сетне, за да възвести на всички, че Господ е възкръснал, от Небето слязъл сияен Божий Ангел. Той отместил гробния камък и застанал върху него. Земята се потресла. Стражите се вцепенили от ужас, а след това се разбягали.

В същия ден, още преди слънцето да изгрее, жените, които обичали и следвали Господа, тръгнали към гроба, за да довършат Христовото

49

погребение. Старозаветният закон не позволявал да се работи в събота, а в петъчната вечер близките на Иисус не могли да свършат всичко, което предписвал погребалният обичай³. Затова още в най-ранните часове на неделния ден жените бързали към гроба, та да помажат тялото на Спасителя с благоуханен елей – миро. Понеже носели миро, жените получили името **мироносици**.

Когато мироносиците стигнали до гроба, намерили го отворен. Недоумявайки какво се е случило с тялото на любимия им Учител, те влезли в гробната пещера. Там видели светозарния Ангел, който им благовестил, че Спасителят е възкръснал. Ангелът показал празния гроб, в който лежали само погребалните повивки.

По-късно за утеха на мироносиците Сам Възкръсналият Спасител им се явил⁴. Жените Му се поклонили до нозете, а Той изпълнил сърцата им с Божествен трепет и казал: **“Радвайте се!”**

Същият ден Христос се явил и на учениците Си. Тогава един от 11-те апостоли⁵ – Тома, не бил с тях. Те му казали: “Видяхме Господа.” Тома се усъмнил: “Ако не видя белезите от гвоздеите на ръцете Му и не сложа пръста си в раните Му, няма да повярвам.”

50

51

празник – **Великден**. Християните наричат този ден също **Възкресение Христово** или **Пасха Христова**. Те възпоменават Възкресението на Божествения Изкупител и всеки неделен ден, защото то е най-великото събитие в човешката история. Чрез него Господ победил смъртта и дарил на хората надежда за възкресение и за вечен живот.

След осем дни 11-те Христови ученици били в един дом. Понеже се бояли от юеите, които разпнали Спасителя и преследвали последователите Му, те заключили вратите.

Неочаквано Самият Господ се явил сред тях⁶. Той казал на Тома: “Дај си пръста тук и виж ръцете Ми; дај си ръката и тури в ребрата Ми и не бъди невярващ, а вярващ!” Тома зарадван възкликнал: “Господ мой и Бог мой!” Иисус го поучил: “Тома, ти повярва, защото Ме видя. **Блажени са които не са видели и са повярвали!**”

Църквата празнува Възкресението на Спасителя на своя най-голям

1. **В среднощния мрак** – според еврейското броене денят започвал от вечерта – с появата на първата звезда. Двете най-важни събития в човешката история – Раждането на Спасителя и Неговото Възкресение, са станали в дълбокия мрак на нощта. Човешките очи не били достойни да съзерцават тези най-велики тайни на спасението.

2. **Господ излязъл от запечатания гроб** – След Възкресението обновеното тяло на Господа било свършено нетленно и безсмъртно. То не се подчинявало на физическите закони и свободно преминавало през земни прегради.

3. **В петъчната вечер близките на Иисус не могли да свършат всичко, което предписвал погребалният обичай** – Иисус Христос умрял на Кръста в 9-ия еврейски час на петъчния ден (към 3 часа следобед според нашето часоброене). Нужно било време, докато се установи Христовата смърт. После отнело време и измолването на разрешение да бъде снето тялото от Кръста. Трябвало да се намерят нова плащаница и благоуханна смес. Затова, когато пристъпили към самото погребение, вече настъпвала вечерта и скоро щяла да изгрее първата звезда.

4. **За утеха на мироносиците Сам Възкръсналият Спасител им се явил** – преданието разказва, че преди това Божественият Изкупител се явил на скърбящата Си Майка и Сам я известил за Своето Възкресение.

5. **11-те Христови апостоли** – след предателското дело 12-ият Христов апостол – Юда Искарот, се самоубил и най-близките Господни ученици останали 11.

6. **Неочаквано Самият Господ се явил сред тях** – това, че Възкръсналият Спасител се явил, когато вратата била заключена, не означава, че Той е бил призрак. Апостол Тома, който не вярвал във Възкресението, положил ръката си в раните на Божествения Изкупител и се уверил, че Възкръсналият е с истинско тяло – от плът и кръв.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

- В. Кога и как станало Христовото Възкресение?
 - О. В среднощния мрак, в началото на неделния ден. Със Своята Божествена сила Господ Иисус Христос оживил тялото Си и възкръснал. Без да отваля камъка, Той излязъл от запечатания гроб.
- В. Какво се случило след това?
 - О. Ангел в сияен вид слязъл от небето и отворил Христовия гроб. Земята се потресла и римските войници в ужас се разбягали.
- В. Кои от вярващите в Господа първи узнали за Възкресението?
 - О. Пресветата Божия Майка и жените мироносици.
- В. Защо жените се наричат “мироносици”?
 - О. Защото по пътя към Христовия гроб те носели благоуханен елей – миро.
- В. Как жените мироносици узнали, че Христос е възкръснал?
 - О. Те видели празния гроб, в който били само погребалните повивки. Ангел им благовестил, че Спасителят е възкръснал.
- В. Явил ли се някому Самият Възкръснал Спасител?
 - О. Той се явил на Своята Майка, на жените мироносици, а после и на Своите ученици.
- В. Как Христос уверил апостол Тома, който не вярвал, че Възкресението наистина е станало?
 - О. Когато вратите били заключени, Той се явил на учениците Си и позволил на невярващия апостол да постави ръката си в раните Му.
- В. Как се нарича празникът, на който Църквата чества Христовото Възкресение?
 - О. Великден, Възкресение Христово или Пасха Христова.
- В. Кога още Църквата възпоменава Христовото Възкресение?
 - О. В неделните дни.
- В. Защо Христовото Възкресение е особено важно за хората?
 - О. Защото чрез него Господ победил смъртта и дарувал на човешкия род надеждата за всеобщо възкресение и вечен живот.

Мили деца,

*К*огато Господ страдал и възкръснал, станали големи чудеса: някои гробове се разтворили, починали светци оживели и се явили на мнозина в град Йерусалим.

И до днес Христовото Възкресение се съпътства от едно велико чудо, което се наблюдава всяка година при Божия гроб, в деня преди църковния празник Великден. Ето какво точно е то:

В град Йерусалим, над мястото на Господния гроб, е издигнат малък параклис¹, а над него — величествен храм. Всяка година на Велика събота православните получават там Благодатния огън. Той има небесен произход и в първите минути, след появата си, не пари и не изгаря ръцете и дрехите.

Най-ранните сведения за Благодатния огън са от 2-ия век след Христа (сл. Хр.). Оттогава досега всякога, в навечерието на Велика събота, загасят всички кандила и свещи в храма. Светските власти² правят строг оглед дали няма оставено нещо запалено. После запечатват входа на параклиса, в който е Божият гроб.

Православният патриарх на Йерусалимската Църква сваля богослужебните си одежди³. В бял стихар⁴, пристегнат с кожен колан⁵, той застава пред входа на параклиса. Войници проверяват дали в дрехите на архиерея не е укрито огниво⁶. После премахват печата от входа и патриархът влиза в пещерата с Господния гроб. Там цари мрак. Започва напрегнато чакане — 15, 20 или повече минути, понякога и часове. Притихнал, народът очаква отвън и се моли.

Изведнъж във въздуха се появяват светлини, подобни на мълнии. Хората започват да ликуват. От северния отвор на параклиса се показва снопче запалени свещи⁷.

А какво се е случило в пещерата с Господния гроб, разказва самият йерусалимски патриарх: “Когато вратите зад мен се затвориха, вътре цареше непрогледен мрак. Светлина се процеждаше само през два малки странични отвора. Изведнъж върху мраморната плоча на Божия Гроб забелязах по-светло петно. Отворих молитвеника си и видях, че спокойно мога да

чета. Плочата върху Гроба ставаше все по-светла. После върху нея започнаха да просветват като че разпилени разноцветни бисерчета. Те се съединяваха едно с друго. От цялата плоча струеше светлина. Допрях памук до нейната повърхност и той се затопли. Докоснах с него края на свещта, а тя изпраща и се запали, сякаш беше барут.”

През 17-ти век, при управлението на султан Мурад Справедливи, арменците подкупили турците, които владеели тогава град Йерусалим, и ги склонили да не допуснат при Гроба православния патриарх. Там влязъл арменски владика⁸, а православните останали пред храма. Всички дълго очаквали чудото, но Божественият огън не слизал. Внезапно се чул силен гръм и мраморната колона в двора на храма, до която стояли православните, се пропукала⁹. През цепнатината излязъл огън.

Така Благодатният огън отново бил даден най-напред на православните християни.

1. **Параклис** — малка църквица.

2. **Светски власти** — властите, които поддържат реда и управляват държавата. Служители на светската власт са например полицаите и войниците.

3. **Богослужебни одежди** — дрехи, с които свещенослужителите извършват богослужението. Всяка една от тях има дълбок смисъл.

4. **Стихар** — част от богослужебното облекло на свещенослужителите. Върху стихара се обличат други богослужебни одежди.

5. **Кожен колан** — той се носи задължително от монасите. С него те се уподобяват на Господния Предтеча и Кръстител, който носел кожен пояс и живеел с единствената мисъл — как да изпълни най-добре Божиата воля.

6. **Огниво** — древно приспособление за запалване на огън.

7. **Показва се снопче запалени свещи** — виж снимка № 26 (стр. 199) — йерусалимският патриарх носи благодатния огън.

8. **Арменски владика** — арменците отпаднали от Православната Църква през 5-ти век сл. Хр.

9. **Мраморната колона, до която стояли православните, се пропукала** — виж снимка № 27 (стр. 199) — колоната, при която православните получили благодатния огън.